

Til nr. 32 og 33

Efter den gældende lov er der ikke hjemmel for obligationsejere (kunder) til at fravælge udtrækningsmeddelelser. Problemet er blevet aktualiseret i forbindelse med overgangen til matematisk udtrækning af realkreditobligationer, der medfører en øget mængde meddelelser, og hvor gebyrerne herfor overstiger den udbetaling, som kunden samtidig modtager.

Udtrækningsmeddelelser er et varsel til kunden om, at der vil ske udtrækning. Disse meddelelser falder således ikke ind under kategorien »ændringsmeddelelse«, jf. § 68 i lov om værdipapirhandel m.v. og § 49 i bekendtgørelse nr. 925 af 17. oktober 1996 om registrering m.v. af fondsaktiver i en værdipapircentral (bekendtgørelsen). Der er dermed ikke mulighed for at fravælge meddelelsen. Udtrækningsmeddelelser er alene reguleret i § 8 i bekendtgørelsen, og i denne bestemmelse er der ikke hjemmel til at fravælge meddelelsen.

På denne baggrund foreslås en ændring af § 68 i lov om værdipapirhandel m.v. Ændringen skal suppleres af ændringer i §§ 8 og 49 i bekendtgørelsen.

Det overordnede formål med ændringerne er at opnå en retstilstand, hvor en kunde har mulighed for at fravælge de meddelelser, som kunden ikke ønsker at modtage. Det er dog fundet hensigtsmæssigt at sondre mellem de forskellige typer meddelelser, således at der alene kan fravælges meddelelser om udtrækning og ændringer men ikke meddelelser om udslettelse. Det bemærkes, at man kun kan give afkald på meddelelser på egne vegne. Således kan f.eks. en konthaver ikke give afkald på meddelelser med virkning for eventuelle rettighedshavere eller omvendt.

Til nr. 34

Finansministeriet bestræber sig til stadighed på at sanere antallet af tekstanmærkninger på finanslovene bl.a. ved overførsel af relevante tekstanmærkninger til den materielle lovgivning. Som et led i denne sanering foreslås det at indsætte den hjemmel, som Finansministeren hidtil har haft på Finansloven om afgivelse af statens garanti i forbindelse med statens ageren som kontoførende institut i en værdipapircentral. Afgivelse af garantien vedrører de erstatningskrav, der kan rejses mod staten i sin egenskab af kontoførende institut i en værdipapircentral, som følge af egne fejl i forbindelse med indrapportering til registrering, ændring eller udslettelse af rettigheder på konti eller udbetalinger herfra, jf. § 81, stk. 1. Herudover kan der afgives garanti for den del af bidraget til det samlede kapitalredskab i en værdipapircentral, som staten i sin egen-

skab af kontoførende institutter forpligter sig til bidrage med efter lovens § 82.

Til nr. 35

Ved lov nr. 427 af 6. juni 2002 blev lov om værdipapirhandel mv. ændret, således at det blev muligt for Fondsrådet at uddelegere visse beføjelser til markedsvirksomhederne, dvs. fondsbørser og autoriseret markedspladser. Denne mulighed agter Fondsrådet at udnytte, således at godkendelse af prospekter, oplysningsforpligtelser, overtagelsestilbud samt indberetning af handler delegeres til markedsvirksomhederne.

Det blev i forbindelse med lovændringen fastlagt, at det særlige partsbegreb, der gælder i relation til Fondsrådet og Finanstilsynet, også skal gælde i relation til fondsbørser og autoriserede markedspladser, når disse træffer afgørelse inden for de delegerede områder.

Det fremgår imidlertid af § 83 a, stk. 4, at kun § 84 b, stk. 1, finder anvendelse inden for de delegerede områder i relation til partsbegrebet. Dette medfører, at alene aktieselskaber omfattet af § 7, værdipapirhandlere, kontoførende institutter og udstedere kan være parter. Se i den forbindelse forslaget § 425, nr. 37, hvorefter opregningen foreslås udvidet med registrerede betalingssystemer.

§ 84 b, stk. 1, suppleres imidlertid af § 84 b, stk. 2, der opregner en række konkrete situationer, hvor der enten direkte er tillagt interessenter ud over de i stk. 1 nævnte partsstatus, eller der er givet Finanstilsynet henholdsvis Fondsrådet mulighed for konkret at tillægge en sådan partsstatus. Disse supplerende regler finder imidlertid ikke anvendelse inden for de delegerede områder.

Dette medfører i praksis, at såfremt en afgørelse truffet af markedsvirksomhederne inden for et delegeret område retter sig mod en fysisk eller juridisk person, som ikke er omfattet af formuleringen i § 84 b, stk. 1, vil vedkommende, som afgørelsen retter sig imod, ikke være part i sagen.

Denne retstilstand vurderes ikke hensigtsmæssig, idet der ikke bør være forskel på partsbegrebet, alt efter om det er Fondsrådet eller markedsvirksomhederne, der træffer afgørelse i en sag. Der foreslås på denne baggrund en ændring af § 83 a, således at også de supplerende regler om partsbegrebet i § 84 b, stk. 2, finder anvendelse ved afgørelser inden for de delegerede områder.

Opdelingen af det gældende stk. 4 i to stykker er udtryk for en sproglig præcisering.

Der henvises i øvrigt til nærværende lovforslags § 425, nr. 41, hvorefter kredsen af juridiske og fysiske